

sine aggregade curā & sollicitudinē haberēt
z ad h creati erāt. z dicebāt q̄stozes erarij
ab ere. i. pecunia dicti. ff. d. orig. i. l. ij. §. ex
actis deinde regibz. post pn. l.

Questozes sacri palatij dicuntur q̄ i palacio
pncipis libris pncipalibz legēdis vacabāt
Nō dico sententijs. qz illustres tñ illas le
gebāt. Ul' dicebāt q̄ idē officiū gerebāt in
domo ipatoris. tal' etiā candidat' pncipis
dicebāt. Et sic capit i. phe. isti. et. ff. d. of. q̄
sto. l. ij. in fi. z. ff. d. orig. i. l. ij. §. deinde vi
de Accur. i. glo. iij. in §. iij. qz. insti. vbi. s.

Questozes patricij dicunt q̄ causis capita
libus pfecti vl' ppositi erāt. ff. de orig. i. l. i.
ij. §. pal. Inde exquestoz. i. extra q̄sturas po
situs.

Quincuns ē ps assis p̄stās ex q̄nqz vncijs.
z nō dī respectu tot' assis. qz nec multipli
cat' nec duplicat' reddit suū totum. insti. de
here. insti. §. hereditas. in glo.

Quiritēs sunt romani sic dicti a Quirino. i.
Romulo eorum rege sic dicto. A quiris. i.
hasta.

Quisq̄lle dicuntur sordes dom' mūdare. q̄ sco
bis cūciunt. s. lapides. solia. stramenta. pul
ueres. ossa.

Quis vl' q̄ restrigit p̄cedētia. Etia q̄nqz de
clarat. vt no. in. l. ij. C. de sū. tri. z fi. catho. et
refert q̄nqz aīcedēs in genere. C. d. iniur. l.
dñm. sic z alijs. Juxta illd. Et aliq̄ duo ne
quā. z q̄ ē relatiū substantie. vt. C. d. sum.
tri. z fi. catho. l. ij. in glo.

Quilibet ē distributiuū. vt no. ff. d. duo. reis
l. duos reos. Et aliq̄n ponit' p aliq̄s. vt in
c. de hoie. de cele. mil.

Nō iussu actio. Req̄re. s. Actio.

Nō metus cā. Req̄re. s. Actio.

Nō vl' aut clam.

Quoz bonoz. Req̄re. s. de Interdictis.

Quoz legatoz.

Quo ē idē q̄ put. C. d. pe. l. si q̄s in metallo.

Quondā pot' significare tria tpa. p̄ns. p̄teri
tū z futuruz. vt no. p glo. l. nec emptio. §. fi.
ff. d. p̄ben. emp. z ca. cū olim. in pn. de offi.
deleg. c. ex pte. de fo. compe. vbi dī. Quon
dā regina. z fm veriorē viā significat p̄ns
tps. in. c. ex pte. pall. qz regina dicef' donec
nubit inferiori. vt ibidē in glo. fi. in fi. Jte
dicit Bar. in. l. ij. ff. de no. ope. mun. si tabel
lio ponat i instrumento. B. quodā filius
P. l. p̄uat. tamē instrumentū p p̄bū quodā

non vitiat. de quo per Spe. i. tl. de instru.
edi. §. restat. ad finē. Un. Olim iā dudum
quondā tria tpa seruat. Tps p̄terituz p̄ns
signatqz futurum.

De Ra tio scōz s̄zo.

de edē. est scripturā causa negos
ciationis mutua edita d' dat' z ac
cept'. Secus si ibi p̄tinei de p̄gnore tantū
vl' de mandato tñ. vel de constituta pecu
nia tñ. Aliter accipit ratio dū dī rōnē esse
reddendā de oībus. arg. de rescrip. si q̄n. in
§. rōnabile causaz. qz testi nō valet nisi cau
sam sui dicti reddat si queratur ab eo. ij. q. ij
in p̄mis. Tunc enī rō sumit' p causa. Silr
ibi. Nō rōnē caret extirpare necesse est. vt
lexij. dī. corepi. Etia p̄lat' debet ēē parat'
rōnē reddere oīni p̄scētī. §. ecce. i. fi. xxxvj.
dī. z in. l. si q̄s. §. s̄z iterdum. ff. d. reli. z sum
pti. fu. Et intelligit illud dictuz si p̄t. qz p
impotētā q̄nqz nō ē oīm reddēda rō. ff. de
leg. l. nō oīm. et p̄cipue i arbitrarijs. vt qd
Spe. titulat de reite in singulari. B. Greg.
ix. de testi. fm Jo. an. §. dī. Sic volo sic lu
beo sit p rōnē voluntas.

Ratiocinia sūt rationum redditōes ad q̄s
aliq̄s obligat' ex administratiōe reipublice
vel priuate quā gessit. vñ publica sicut illa
q̄bz obligat' officiales curie ex administra
tione aliqua ad reipublicā p̄tinere. vt i. l. of
ficialis. C. de epi. z cle. Priuata aut sūt illa
q̄bus obligant' aliq̄ ex administratiōe rez p
tinentiuz ad puatos. vt tutores curatores
vl' pcuratores. gastaldiones z baiuli aliq̄z
vñ obligat' ad ratiocinia ē ad rōnez reddē
dam alicui astrictus.

Rancor est vitiiū carnis sicut mucor panis.
z acor vini. Un dī caro rancefcit vel ranci
da est.

Raptor rerum dī ille q̄ bona alienavi rapit
z apte. ff. ne q̄s cum q̄ in ius. l. s̄z eximēdi. z
sic etiā ē raptor hoīm. maxie mulierz.

Raptor z fur ex aio dicti. Insti. vl' bo. rap.
in glo. iij.

Raptus. tus. tui. dicunt rez. vt. ff. de incen
rui. naufray. p totū. z hoīm. C. de rap. §. gi.
vel vidua. l. vnica. l. qdā teneant p̄ p̄mū. z
loquit' solū de mulieribz raptis a viris. nō
de mulieribz raptibz viros. ff. de leg. l. ita

scriptū. In pñ. qz nō est eadē rō vīri z mulie
ris. nā maior castitas req̄rit in femina q̄ i
vīro. *L. de nup. l. a caligato z pbatur. ff. de
ritu nup. l. palaz. §. que in adul. z quod ibi
notatur.*

Rapina ē violenta receptio rez. vt in. l. j. *L.
vi bo. rap. §. rap. p̄p̄e ē violenta receptio
mulier. fm Hof. ar. l. j. §. sciēdū. z. §. se. ff. d
sepa. z. l. filiū familias. ff. ad mace. z. C. de
iu. domi. impa. l. iij. z. ff. de eo qd cer. lo. l. j.
Ratibabitio retrahit zc. c. ratibabitio nē
de reg. iu. ll. vj. z hoc ē vez si sit tale factum
qd ab initio mādātū potuit z is pcedere q
ratū habuit. alit nō. vt in. c. significauit. de
regula. z transe. ad religio. et. c. cū viz. Et ē
duplex ratibabitio. Quedā tacita. z qdam
exp̄ssa. in. l. yero. in. fi. ff. de solu. C. ad ma
ce. l. fi. z. ff. de iudi. j.*

Rationalis cesaris idē est qd pcurator cesa
ris a rōnibz gerēdis sic dictus. vide p̄stitu.
Bieg. *L. de rat. op. pub.*

De Re

Receptatores dicuntur qui aliq̄s receptant z
vt frequētius sonat i malū. sūt enī illi q̄ fu
res raptōres z ceteros malefactores recipi
unt. vt. C. d̄ his q̄ latro. l. j. z. ff. de recep. l. j.
sine q̄b latere nō pūt. vt in. c. sic ait. d̄ here.
vbi hereticoz receptatores anathematizāt
§ receptatores fm Inno. dicunt aduocati. in
c. ex pte. de postu.

Recusatio fm Spe. eo. ti. ē iurisdicōis vel
audiētie cā suspensōis pposita declinatio. vt
*L. de iudi. l. ap̄tissimū. et dīc vt no. ibi. z. ff.
de libe. cau. in. l. fi. z. C. de iu. doti. l. q̄ etiaz.
de fo. cōpe. si q̄s. z mel. de appel. c. ij. i glo.
ij. z sit vsq̄ ad. xx. dies fm leges. vt. C. d̄ li.
cō. au. offerat.*

Recta linea ascēdēs sūt p̄ auus. pauus ab
auus atauus trītauus sic in femis lineā dī
cimus matrē autā pauā abauā.

Recta linea descēdēs sūt filius filia nepos
neptis p̄nepos p̄neptis abnepos.

Recūs? i. b. reu? c. cū sit romana. de appel.

Rescissoria actio. Req̄re. s. Actio rescis.

Recte notat iusticiā sicut rite solennitatē. ff.
de inoff. testa. l. ij. i glo. z sic stat aliqd actū
esse rite videlz fm ordinem vel solennitatē
iuris qd tñ nō est actum recte. s. fm iusticie
equitatem. vt no. Jo. an. in cle. si. d̄ appel. z
no. in. c. qm̄ d̄. de pba. z ē glo. in. l. iuste pos

fidei. ff. de acq. pos.

Rector ecclie prochiālis hz tātū ius i ecclia
sua quātū hz p̄lat? in ecclia collegiata. vt i
c. vl. de loca. z pduc. i glo. §. expelli potuiss
set q̄ est singularis. z dñs Antho. de butri.
dicit eā alibi non rep̄re in toto corpe iur.
Rector vniuersitatis in Italia ē competens
in declarando capitaneū ciuitatis peritū.
fm Ludo. de Roma. in singularibz. l. qdā
ignozātes de hoc dubitēt fm eundē sed du
bitare nō debēt. qz lex punit p̄uz. ergo iur
dex secularis pōt declarare plurius. l. j. ff. ad
turpill.

Re p̄trahit obligatio p̄ traditionem rei ab
altera pte certo pacto. in. l. qui. mo. re con
trahi. obliga. p totum.

Reconuentio vt fiat in criminalibus dīstin
guīt. aut reus accusat? subiecit crimē p̄ suū
accusatorē in modū exceptōis aut i modū
accusatōis. Si i modū exceptōis tūc exctō
p̄ies audiet. c. cū dilectus. de or. cog. Si in
modū accusatōis obijcit vel reconuētōis
tūc aut nomē rei delati est scriptū in matrī
cula reoz aut nō. p̄mo casu pōt reaccusa
re suū accusatorē nisi suā vel suoz p̄seq̄ret i
iurā. Scdo p̄o casu. Aut reus vult suum
accusatorē reconuēire de maiori crimine. z
pōt. Aut de parī crimie vl̄ mīori. z nō pōt
vt pba. iij. q. xj. negāda. z. c. se. z no. in. c. at
si clerici. de iudi.

Reda est qddā vehiculū ad eundū z redē
dū abile. z est q̄ttuor rotaz.

Redibitio est emptiōis resolutio. vt. ff. d̄ ac
qui. pos. l. pōponius. §. p̄terea. in fi.

Redibere ē aliq̄e facere rehabere iterū qd
pus habuit. vt. ff. de edī. edic. z redibī. act.
l. redibere. in pñ.

Redibitoria actio. Re. s. Actio redibitoria

Refragari est nocere vel impedire siue con
tradicere.

Referre qñq̄ ē idē qd accusare aliq̄e.

Referendarij sunt aduocati q̄ referūt homi
num negocia.

Regula fm Azo. ē pluriū rerū narratiōe fa
cta compendiosa traditio. vel est cōpendio
sa dīffinitio rez vniuersitatem cōplectens.
Itē regula qñq̄ d̄r sp̄ālis norma vl̄ mod?
viuendī monachoz vel canonicoz. quia ta
lis normam recte viuendī p̄bet. de sta. mo.
p totū. z inde d̄r regular. Itē qñq̄ regula
d̄r p̄stitutio canonica. xj. dī. §. v̄e iudicim?

charitati. Itē regula fm Sof. 7 legisitas est q̄ rem q̄ ē breuiter enarrat. nō vt ex ea ius sumat. s; ex iure qd ē regulare fiat. vt. ff. de reg. iur. l. i. reglā. Nā ex regula nō fit ius. sed ex iure qd ē regulare fit regula. als enī dīci deberet ius regularē. et nō regula iuris. Et dī regula ideo. qz recte dūct nec alioz sum trahit. q̄si a rego eo q̄ recte regat 7 debet regula fieri signo vniuersali vl' indiffinitiuo. Aliter i grāmatica. Regula ē multoz simi lū collectio vl' p̄fūctio. Quid sit regula vl' p̄tās ei? q̄s effect? qd officiū ei? et q̄liter p̄ dīt officiū suū. dīc vt. ff. de reg. iur. l. i. eo. ti. i. rubr. l. i. vi. S; vtz regula cōphendat in se exceptiones fuerūt opīniones q̄ notant. ff. eo. ti. l. i. 7 facit quod nō. in. c. regula. iij. dī. Sol. q̄ ad p̄tātes s; bo 7 q̄ i ea p̄ferunt vniuersaliter vl' indefinite affirmatiue vel negatiue. tūc cōphēdit exceptōes. als non dīceret exceptio vt oīs hō currīt p̄ter equum nō ē exceptio: qz equ? nō cōphēdit ibi. s; q̄ ad materiā de q̄ fit mētio q̄ ad iuris determinatiōē exceptio nō cōphēdit sub reglā qz s; rla rō 7 ius ē in exceptōe q̄ i reglā. De h̄ vide glo. i. rubr. de regu. iur. l. i. vi. Et qd sit officiū 7 p̄tās regule an ius nouū cōstituat an antiquū recitet dat distinctio ibi dem. Nā doctores dīcūt tres casus vl' species casuū esse. Quidā determinati sūt. Alij sūt excepti a legis determinatiōe et in illis regula nō p̄stituit ius. qz in p̄mis inuenit iā p̄stitutū. 7 scdī nō claudunt sub regule determinatiōe. Tertij sūt in q̄bo ē eadē eq̄tas: que etiā est in casib; a iure determinatis. nec tū repiunt a iure positi. 7 in illis facit regula ius p̄pter idētitatē rōnis nō patiet̄ ius si mīlū casuū esse dīuersū. Cuius ibi datur ap̄rior distinctio. Aut p̄stitutio iuris prece dit traditiōē regule vt locū habeat distinctio p̄dictoz casuū. S; vbi nō ē cōstitutio an regule dispositiōez. s; inuenit solā simplex traditiō regule. tunc ip̄a regula ē ius. S; 7 finalit̄ Jo. an. dīc qz p̄ regulā nō statuit ius. s; ex iure sumit regula. 7 ideo dī regula iuris q̄si ex iure sumpta. qz necesse est ius qd est materiā p̄cedere regule dispositiōem. Ius enī idē est qz rō. i. dī. p̄fuctu do. it. dī. sane quippe. 7 ab exordio rōnalis creature p̄cessit. v. dī. i. p̄n. Et hec ē vera rō q̄re regule ponunt in fine decretalis 7 sexti vt ostēderet ius nō sumi ex reglā. s; regulā

ex iure. vt. ff. e. ti. l. i. vbi dī. Nō vt ex reglā ius sumat. sed ex iure qd ē regula fiat. Licet alij reddant coloratam rōnem illaz. s. q̄ vltimo dicunt melius memorie cōmendant. de p̄se. dī. ij. liquido. Vnde etiam glo. in. c. regula. dī. iij.

Regula carthomana dīc qz legatū qd fuerat inutīle si testator morit̄. s; ex intervallo mortat nō p̄ualefcit. vt. ff. e. ti. l. i. in p̄n. 7. ff. de leg. l. certa. s. j. Et nō p̄prie dī regula. nec in ter eas ponit̄.

Regulares fm Sof. sūt q̄ ad vīuēdū se regulariter astringūt. siue sint mōachi q̄ debent vacare diuīs. vt. C. d. ept. 7 cle. l. generalit̄. s. j. siue sint canonici reglāres. Nā idē ē iudiciū d̄ ambob; vt i. c. ex p̄te. d. postul. 7. c. nō magno. ne cle. vel mo. 7 h̄ ē rez q̄ ad rē nō q̄ ad regulā latiorē. vt in situ. d. sta. mo. Vñ monachus dī a monos. i. vñ. 7 ycos custos vl' achos. i. tristis. qz sol? debet itare tristis. vt no. C. d. ept. 7 cle. in rubr. xvj. q. j. c. placuit. ij. vbi dī qz mūdo mortu? est. deo aut viuit. Et itē p̄tāt vnus tristis. vt. c. q. si cupis. vbi dī. Monachū quē senser? crebro de numis tibi loquentes. in sitore potius habero. Ibi tū excipit elemosyna que oib; ē indifferēs. S; canonic? dī a canon id ē regula. 7 ycos custos. qz semp debet ēē sub reglā. q̄re dī regularis. Nā regularis ē qz p̄fessionē impio plati se subijcit.

Rei vēdicatio fm Az. C. e. ti. ē actio qdā q̄ dat sola rōne dñij 7 possessionis vel q̄si. vt l. si in rē. ff. de rei vē. l. j. 7. ij. C. vbi in rē act. 7 dī vel q̄si p̄pter iurisdictionē q̄ rōne quasi dominij dat. vt no. in sti. de act.

Relatio fm Spe. C. e. ti. ē iudicis dubitantis d̄ iure ad p̄ncipē missa p̄sultatio. 7 quō debeat fieri relatio. no. C. de rela. l. j. 7 vtrū respiciat ius vel factū. est casus in. l. q̄cūqz s. j. ff. de iudi.

Relegare ē alīquē in insulā vel i alium locū mittere. vt ibi p̄pter delictum alīqd qd cōmisit moram ad tps faciat. s. p̄ q̄nquennū. 7 ē q̄si bānīre. 7 debet se i loco tali a delictis abstinere. alioq̄n pena augmētā vl' p̄petuatur. vt. ff. de pe. l. relega. in p̄n. et tacite nō adimunt bona nisi exp̄mant i snia. vt. ff. d. interdic. 7 relega. l. relegatoz. s. ad tps. et si adimat pars bonoz in sum. L. d. re. ali. ca. mor. l. si q̄s. s. si accipit. qd non debet fieri Si tū lata fuerit snia. vt dī. l. relegatoz.

etiam ad ipsos deportatus nudus exulat. vt. ff. de capi. dimi. l. tute. §. j. z. de re iudi. l. ea sola. z. C. de pe. deportatoz.

Relegatio ē deportatio. quous ppe capiendo differat. qz relegatio fit ad ipsos. deportatio in perpetuum. Vide de h. ff. de inter. z. releg. l. relegatoz.

Religiosi sunt qui vltā regularē pfeſſi ſūt. Et large dicuntur religioſi qui in proprijs domibz religioſe viuunt. quous nō ſint pfeſſi. vñ tria ſub ſtātia vſte regulari pſiteri. dñ religioſus ſc̄z obedientiā caſtitatē cuſtodiri z pſiteratqz abdicatōes. vt. xij. q. j. nō dicat. xij. q. iij. q. ingrediētibz. nec in hīs diſpensandū ē. in. c. ad monaſteriu. d. ſta. mo. in ſi. Nā pfeſſio ē ſolēnis pmiſſio religioſis in q̄ p̄dicta tria pcurrūt. z religioſi ſic z alij p̄lati phyſicā z leges nō legant neqz audiat. et ſi q̄ fecerint ipſo iure ſūt excoicati. c. nō magno. z. c. ſup ſpecu. ne de. vel mo.

Religio pncipaliter ordinata eſt ad opa vſte p̄ſtatione que in orōne z ſtudio p̄ſiſtūt. z ſc̄dario eſt annexum opus manuum. fm Jo. an. in. c. ſane. d. regula. in nouella. Et q̄ religio ſit maior. Subdit idē Jo. an. dices. Oporter pncipaliter maioritatem ordinis attendi ex pte finis. Sc̄dario autē ppter exercitium. nam finē q̄rimus ppter ſe. z exercitū nō ppter ſe. ſz ppter finē. Ex quo ſequitur illā religionē maiorē q̄ eſt ordinata ad finē absolute potiore. Vel qz illud eſt maius bonū ad qd ordinat. vñ qz ordinat ad plura bona. Si p̄o vtriuſqz religionis ſit idē finis attēdit p̄minētia ſc̄dario. nō fm quātitatē exercitij. ſz fm p̄portionē ei⁹ ad finem intentū. Vñ beat⁹ Anthonius in collationibz patz p̄tulit diſcretionem p quam quis oia moderat in ſetunijs vigilijs nudis datibz elemoſynis zc. Nā illa q̄ ſine diſcretionē fieret facile annexū haberet deſictēdi p̄culū. De quo in. c. nō medlocriter. d. con ſe. d. v. quia non ſunt religiones potiores ſc̄d qz hñt obſeruātiā artiores. ſz ex eo qz obſeruātiē ſunt ordinate cū maior diſcretionē ad ſuū finē. Hoc declarat abbas moyses in collatōe patz dices. Ieiunia vigiliē meditātōes ſcripturaz. nuditas ac puatio oim facultatū nō ſūt pfectio. ſz pfectionis inſtrumenta deſeruiētia ad eſſentialia religioſis q̄ tria ſunt. vt dictū eſt. Nam multi p̄hi vt Socrates zc. diuicias p̄pſerunt.

nō tñ pfecti fuerūt. niſi ſecuti fuiſſent dñm. ſz eſt p̄p̄ū aploz fm beatū Hiero. in ome lla ſup euāgelio. Ecce nos reliquimus oia.

Religioſe dom⁹ ſūt dom⁹ et monaſteria xp̄ſtane fidel. z alia ſilia pia loca ad p̄ſos vſus religioſis deputata quocūqz noīe cenſeant. Et fm Hof. religioſe dom⁹ dicūt monaſteria tēpla hoſpitalia z alia loca. vt. ſ. in. c. de zenodocheis. c. ti. z. C. de epi. z cle. in. l. orphanotrophos. z. l. oia oratoria. etia illa q̄ aliqui ex deuotione in proprijs domibz epi auctoritate cōſtituunt loca religioſa ſūt. vt xlij. d. oratorium.

Religioſus locus ē in q̄ mortu⁹ ſepultus eſt vel etiā caput eius. vt. ff. de reli. z ſum. ſu. p totum. Vñ mortuo illato in p̄dium ipſum religioſum cōſidit et p̄gnori obligari non pōt. C. q̄ res pig. ob. pol. l. j. Pōt tñ in ſu vel vſuſtuctus talis p̄dij p̄gnori obligari vel ven. z no. ibi. ſa. l. qd ergo. §. ſi mortuū. ff. de leg. j.

Remiſſio eſt cauſe cōmiſſe ad cōmittentē facta miſſio. Item quāqz ſignificat idēz qd in dulgētia fm Spe. Et ſic ſumitur in ti. de pe. z re.

Remuneratio nō ſit fm opa. ſz q̄ ad intēctōnes. Nā deus nō remūerat bonū qd fit. ſz bonū qd bñ fit. Ideo dñ q̄ de⁹ non ē remunerator nominū. ſz aduerbioz. vt de collu. c. j. vbi glo. neqz ad actus deus reſpicit. ſed ad cor. z ad ſpontaneas voluntates. xv. q. vj. c. j. in fine.

Renūciare ē remittere vel negare. Redre. s. Lex aqlia. Vñ dñ. Liberuz ē vniciuſqz ſuri ſuo renūciare. l. remittere ſus ſuū z negare eo ſe velle vti. vt. i. c. ad apoſtolica. de regu. z. vij. q. j. q̄ p̄culofum. de ſo. compe. ſi diſ genti. Non pōt tñ quis renūciare ſuri ſuo cū ex ſua renūciatōe etiam ſur⁹ alter⁹ p̄ius dictū genereſ. ne hīs p̄ q̄ deo z homini obligat. vt votis pollicitationibz iuramentis. p̄uētionibz compromiſſis z matrimonio quibz ſuri exigēdi debitu bñ renūciare poſ ſit. c. qdam. d. puer. p̄luga. Itē renūciāns bñficio non poteſt illud repetere. c. ſup hoc de renun. Niſi vi vel metu renūciauerit. tūc ipm non amittit. vt. c. p̄i. pall. z. c. accepta. de reſti. ſpol. Et poteſt quis renūciare bñficio p̄ſonali non illi quod ē collegio in dultum de pacto nō facto. vt de hoc in. c. ſi diſligenti. pall.

Renūciatio p̄rie ē rei vel iuris sp̄tanea res
futatio, et p̄t fieri p̄ illū ad quē p̄tinet illō
cui renūciat, al̄s generalit̄ renūciatio p̄t
fieri p̄ quēlibet de re sua vel iure suo p̄rio.
vt. vii. q. i. c. p̄iculosus. C. de pac. l. si q̄s in
p̄scribēdo. c. ad aplicā. et c. si diligēt. pal.

Repetitio capis in iure p̄ reacceptiōe i testō
vel substitutiōe heredū. vt dū q̄r̄ de rece
ptiōe emolūmētī oneris p̄ditōis modi v̄l
alteri⁹ q̄litas. et significat eodē mō q̄ p̄ba
biliter significari conducit. Verbi gr̄a. Te
stator heredē instituit q̄ legata ab eo reliq̄t
et vulgarit̄ ei substituit. Ibi repetitio fa
cta cēset a substituto. vt i. l. i. ff. de lega. j. et
rō sumit ex volūtate in substitutiōe. Itē ibi
Testator heredē instituit ticio et ab eo noīe
p̄rie legata reliquit vulgarit̄ ei substitū
tuit. Ibi nō cēset repetitio facta a substitū
to. vt. l. j. §. ad qd. Ibi. nominatim. ff. ad. l.
fal. de hoc vide no. in. l. i. §. pall. p̄ Bar. vbi
multos ponit casus.

Replicatio fm̄ Spe. eo. ti. de excep. §. mul
tum. est exceptiōis facte exclusio. et sic ē que
dam exceptiō competēs actori et exceptiō
nem rei. et istā semp̄ opponit actor. et et repli
cationē actoris dat duplicatio reo. et iterū
et duplicationē rei dat actori triplicatio. et
sic in infinitum extendere licet. insti. e. ti. in
pn. de replicatiōe. vide Jo. an. p̄ modū sū
me. in. c. nobis. de excep.

Repromissio ē p̄missionis tā facte p̄firmas
tiō. vide. §. p̄missio.

Rep̄salia est potestas p̄gnorandi et quēlibet
de terra debitoris data creditori p̄ in
iurijs et damnis. De his rep̄salijs d̄r de
iniur. et dam. da. et c. si p̄gnoratiōes. l. i. vj.
vbi p̄hibentur extendi et p̄sonas ecclesiasti
cas sub pena excomunicatiōis vel interdi
cti. Unde b̄enit̄ rep̄salia dicunt quā
do aliq̄s oriūdo de vna terra spoliat. vel
damnificat ab alio oriūdo ab alia terra v̄l
etiam si debitum nō soluerit ei. tunc enī da
tur potestas isti spoliato q̄ ei satisfaciāt et
quemlibet in terra illa. vñ est spoliator vel
debitor.

Repudium ē renūciatio ab vxore missa ma
rito vel econtra. quia mittens p̄ditioni al
teri⁹ petit renūciari. Item dici p̄t repudi
um qd̄ sub testimonio triū testiū. v̄l a p̄sen
ti remittit̄. Etiam repudiū est residendum
discordantia. Inde d̄r libellus repudiij scri

ptura in qua alter alterius p̄ditioni renun
ciat. In libello autē repudiij scribebantur
hec p̄ba scz Res tuas tibi habero. Vñ res
tuas tibi agito. Nec tñ p̄t mulier mittere
repudiū nisi causa approbata. vt si forte ma
ritus p̄pter naturalē imbecillitatez minime
cotre possit. In libello p̄o discutiēdoz sp̄o
salium hec p̄ba erant in vsu cōditione non
vtoz. ff. de diuoz. et repu. l. j. Que autē sit dif
ferentia inter diuortium et repudium. no. ff.
eo. ti. in rubrica.

Repudiare est sp̄nere respuere vel dedig
nari.

Reputatio fm̄ Placē. est cōpensatio. vt. l. j.
ff. de solut.

Res est verbū generale. vt. ff. si cer. pe. l. j. et i
re sua quibet ē moderator et arbiter. C. man
da. l. in re mada. et c. d̄ his q̄. vt ind. l. pol
la. in pn. Itē res deterioz redditā nō videt̄
ff. commoda. l. iij. §. j. et ff. de pos. l. j. §. res.
etiaz res sua nemini seruit. l. in re cōl. ff. de
serui. v. ba. p̄dio.

Res iudicata fm̄ Azo. e. ti. d̄r snia que fines
p̄troueriaz p̄nūciatiōe iudicis accipit. vt
ff. eo. ti. l. j. Ciel ē qd̄ p̄demnatiōe vel abso
lutione p̄tingit. Et addunt qdam si nullo
iuris remedio sententia possit attemptari.
aut lapsis decē diebz possit reformari. S
hoc nō placet Azo. Itē res iudicata est a
iudice. et in iudicio eius quod deductus est
rōne p̄ cum adiudicatio. vt d. l. j. cū ibi no.
Nam ibi notatur q̄ res iudicata nō ē snia
sz id quod est decisum p̄nūciatione iudicis.
Snia p̄o est dispositio vel p̄nūciatio
iudicis legalit̄ declarata. l. j. ergo ibi glo
sa videatur hoc ignorasse. Ex hoc sequitur
q̄ interlocutoria nō p̄t appellari res iudi
cata. qz nō capit finem controuersiarum. l. j.
qñqz ex interlocutoria causa diffinita: nec
sentētie arbitroz dicunt res iudicate qz nō
imponūt finē. Nā p̄ solutionē pene potest
resiliri.

Res cōmunes naturali iure dicunt̄ quarū
vsus oibus animalibz est cōmunis. vt aer
aq̄ p̄fluēs et mare et eius littora fm̄ Azo. et
insti. de rez. di. §. flumina autē. et ff. de acq̄.
re. do. l. j.

Res publice dicunt̄ que sunt omnīū popu
lorum et hominū tñ. vt sunt flumina et por
tus. et que sunt dedicata vsibus ppli. vt for
um stadium.

Res sancte dicuntur que ab omni lesione munitae sunt. ut muri et porte ciuitatis quae ideo sancte dicuntur. quia pena sanguinis constituta est eos seu aduersus eos quod aliquid in his delinquit violando vel aliud committendo. vel tales res transcedendo scilicet ad motis. vel etiam aliquid in eorum lesione auferendo. vel quilibet alia ratione occupando. ut istud. de re. diu. §. si quis pro. Nam ciues romanos alias quam per portas egredi non decet. cum istud hostile et abominandum sit. Nam et Remus frater Romuli occisus tradit ob id quod murum transcedere voluit. Vnde Lucanus. Fraterno pinnis maduerunt sanguine muri.

Res sacre dicuntur quae rite deo per pontifices consecratae sunt. ut edes sacre. et alia dona pia quae ad diuina ministeria seruanda dedicata sunt. ut cruces et thuribula. quae etiam alienari prohibentur excepta causa redemptiois captiuorum. ut. C. de postli. reuer. ab hostibus. et l. si. De his vi. de. c. j. de pigno. et ibi glo.

Res religiose sepulchra sunt in quibus homines sepeliuntur. ut in istis. de re. di. §. religiosum.

Res soli et res immobilis. ut. ff. de diuer. et temp. pscript. l. quibusdam.

Res emphyteotica est res emphyteotice possessione subiecta. scilicet illa quam ecclesia vel alius dominus domino et proprietate retenta concessit emphyteote utque ad solam possessionem. unde si huiusmodi emphyteota rem illam in aliam personam transponere vult non potest tradere eam. scilicet dominum transferre. eo quod ipse nec habet nec habuit illud. et ideo alteri dare non potest. quia nemo in alium plus iuris transferre potest quam ipse habet. ut in regula. nemo plus. de reg. iur. l. vi.

Resartire est restaurare. Vnde dicitur. Tu compelli debes mihi damnum resartire. id est restituere.

Restitutio in integrum. Requiritur. In integrum restitutio. et datur tam ecclesiae quam minoribus ratione etatis. quare est prioris status vel iuris reintegratio. quia succurrit per restitutionis auxilium minoribus. xxv. an. et etiam ecclesiis que minorum iure fungi censentur. Sempiternae enim ecclesia debet iure minoris illesa seruari. ut in. c. j. eo. ti. et restituitur minor vel ecclesia siue leda sit siue de capiat ipse minor siue tutor siue procurator eius. vel si placet syndicus vel yconomus ecclesie decipiat. Nam delictum persone non debet in detrimentum ecclesie redundare. in regula. de licet. de reg. iur. l. vi. et si restitutio sit iure

minoris. differt ab ea restitutione quae fit iure maioris. quia prima datur officio iudicis. deficiente actione. Secunda pro his actionibus suo iure scilicet utile officio iudicis accedente. ut in. c. cum venisset. d. i. integ. restit. i. glo. §. restituimus. Etiam restitutio quandoque petitur ubi nulla possessio potest esse. ut cum petitur restitutio sanguinei. cum venisset. eo. ti. i. glo. in. c. lras. de restit. spo. Restituere in integrum. Requiritur. de J.

Res dicitur in tractu venditionis adhuc esse integra quando res non est in toto vel parte tradita et percipium in toto vel in parte non solutum. l. tractus sit factus. Aliter etiam dicitur res integra respectu iudicij quando lites nondum super tali re accepta est: videlicet ante litem contestatam. ut in. c. ex insinuatione. de pecu.

Rescriptum secundum Bonifacium est mandatum principis quod ad instantiam alicuius vel aliquorum siue proprio motu vel ex relationibus absentium. vel ex suggestionibus presentium. vel ad alicuius suggestionem facit. vel cum alicui vel aliquibus corpori collegio vniuersitati vel ciuitati aliquid mandat vel indulget. Talia enim ius faciunt non generale sed speciale in negociis et inter personas in quibus et inter quas promulgata sunt. ut. C. de legi. et p. l. i. Et nota quod rescriptum capit tripliciter. Primo generaliter. et sic quae libet scriptura continens aliquam dispositionem superioris dicitur rescriptum. et sic idem est quod scriptum. et secundum hoc si papa respondeat etiam de iure dicitur rescriptum. Secundo minus generaliter. ut concernit tamen de rescriptis. et sic est scriptum super negotio vel negociis particularibus alicuius vel aliquorum siue singulorum siue vniuersitatis siue motu proprio siue ad instantiam siue causa cognita siue non cognita a superiore emanans siue aliquid iuris tribuat siue tribuat solum exercitum iuris alicui competens. et ita comprehendit rescriptum ad lites. de quo de rescriptis. c. j. et i. Si autem super litteris plerumque similibus. et dicitur rescriptum ad beneficia. de quo. e. ti. c. super litteris. pall. Et comprehendit etiam annotacionem et pragmatice sanctionem. Tertio capitur specialiter et stricte per scriptura continente dispositionem per quam datur iudex. ne aliquid aliud concedatur. nisi coram illo iudice ius tibi competens consequaris. et hoc dicitur rescriptum ad lites quod datur alicui ad confirmationem sui iuris. de quo in. c. super litteris. eo. ti. et sic est species distincta a privilegio quod concedit aliquid ius particulare contra ius commune. et a

rescripto ad bñficia qđ magis ppele compa-
tur pñilegio. Verbi grā. Iure sc̃pto alicui
p̃cesso cauē q̃ iudicē adire potest. Ex his
p̃bis nō imponit̃ necessitas iudicis suscipiē-
de cognitōis. vt. l. sepe. ff. d. offi. p̃si. Rō: qz
verba ista significāt in p̃tate ei⁹ esse cui con-
cedit̃ iudicē adire. nō aut̃ i necessitate iudi-
cis cōgscere. Silt̃ in rescripto cauē q̃ adire
debes iudicē. vt. no. in. l. sepe. p̃all. qz de ius-
re cōt̃ non imponit̃ alicui necessitas agēdi:
nec illa p̃ba significāt necessitatē ip̃oni ius-
dicis suscipiēde cognitōis. Itē p̃nceps ali-
cui p̃cedit̃ iudicē extraordinariū. qz iste cui
p̃cedit̃ asserebat ordinariū suspectū vel im-
peditū multis negocijs siue inuitus. z sic
intelligit̃ obtinere p̃cessionē si p̃ces verita-
ti innitāt. vt. l. si. C. de diuer. rescriptis. Rō.
qz p̃cedit̃ tanq̃ ex vera causa. Igit̃ si non ē
vera non p̃cedit̃. Ex q̃ patz q̃ si p̃cedit̃ illo
exp̃sso mendaciter vel p̃ ignorantiam: quo
non exp̃sso vel tacito illo q̃ exp̃sso non p̃ce-
deret. tūc non censet̃ p̃cessum. De hoc vide
c. sup̃ lris. eo. ti. Itē vbi p̃nceps p̃cedit̃ ali-
cui q̃ possit̃ vti frui rebus suis non valet. l.
vnica. d. thesau. li. p. Rō: qz n̄b̄l p̃t op̃ari
eo q̃ illud qđ p̃cedit̃ iure cōmuni habetur
Nam frustra p̃cibus impetrat̃ qđ iure cō-
muni p̃cedit̃. l. vnica. p̃al. z. ff. de mīno. l. in
caus. ij. l. cū sup̃. C. de rei ven. Et p̃dictave-
ra sunt de vnico rescripto. Si p̃o plura sūt
p̃ria vel diuersa: siue vnum alteri derogās
vel vtrūq̃ valet. vel alterū tñ. Verbi grā
tia. Quidā impetrant̃ gratiam ad benefi-
cia vni⁹ collationis: impetrat̃ scđo aliaz ad
bñficia alterius collationis. Si scđo facit
mentionem de p̃mo: valet vtrūq̃. vt. c. in
n̄ra. de rescriptis. Et rescriptum in ecclesiasti-
cis p̃t p̃cedere papa: z in secularibus im-
perator. Vñ etiā rescriptuz d̄r qđ impator
vel alter p̃cibus z supplicationibz alicuius
rūdēns rescribit̃ ei fieri vel non fieri debere
quod postulat. Et nota q̃ in rescripto sem-
per intelligi debet si p̃ces veritati innitāt.
vt si ita est. c. ij. e. ti. i. textu z in glo. z qñ po-
nitur ibi hec clausula si ita est debet referri
ad oīa p̃cedētia fm̄ Bern. in. c. olim. eo. ti.
Ponunt̃ tamē ibi op̃i. in glo. Itē hec clau-
sula. z qdam aliq̃ talis diocesis nō extendit̃
se ad illos de ciuitate. nisi dicat̃. z qdam aliq̃
de ciuitate vel diocesi. Secus si diceretur
talis ep̃atus. vt in. c. Rudolphus. eo. ti. in

glo. Itē hec clausula si p̃ alto nō scripta
mus. sp̃ debet intelligi in rescripto qñ papa
scribit̃ q̃ p̃uideat̃ alicui d̄ bñficio in ecclia
aliq̃ etiā si nō apponat̃. Si p̃o papa velit
alicui facere grāz plenā tūc scribat. non ob-
stāt q̃ al's direxerimus sc̃pta n̄ra. c. mada-
tū. eo. ti. in glo. Itē p̃ hāc clausulaz genera-
lem qdam aliq̃ non p̃nt plures q̃ quattuor
citari. quoz etiā nomīa debēt in p̃mo cita-
torio nominari vel exp̃mi. in. c. cū in multis
eo. ti. li. vj. in tex. z in glo. olim trahēbāt. cl.
ar. de testi. cū causam. et. c. significauerūt. d.
cle. excō. mī. clatores Et rō quare restricta
sit citatio ad quattuor est arbitraria. l. non
omniū. ff. de leg. Potuit enī plus vel min⁹
restringi. vel reddere rōnem similitudinaz
nam quā habes d̄ p̃sang. z affi. c. nō debet
Tamē fm̄ Bern. sup̃ re indissolubili. i. iudis-
cio cōmuni diuī. famīl. possunt p̃ generale
clausulam vltra quattuor euocari ad iudis-
cium. Itē omnes vltra illos quattuor qui
suis hnt̃ in re p̃nt agere vel defendere p̃ ius
suo coram illo iudice. arg. de re indi. cum
sup̃. de offi. dele. sup̃ eo. de elec. c. ij. Itē Ho-
stie. z Archi. Sed pone q̃tuor exp̃sso pos-
tea aliū cōuenit̃: n̄b̄l exp̃is: an valeat iu-
dicium. Vide ibidē in glo. Itē in rescriptis
debet seruari ordo scripture. c. cum dilecta.
eo. ti. in glo. p̃. trāspōnētes. Et Jo. an. sup̃
hoc plures alias inias infert. De h̄ vide de
elec. c. generali. li. vj. Et tandem dicit̃ q̃ ma-
sculinum subiectum a canone comp̃ēdat
femīnas. Quod p̃bat̃. xvij. q. iij. si quis sua
dente. iuncto. c. mulieres. de sen. excō. Qđ
est verum nisi eadem p̃stitutione femina ex-
cipatur. Vide. c. indēnitatibus. s. s. eas. de
elec. li. vj.

Residere i ecclia fm̄ Hof. est in ecclia deser-
uire bñficiū: z ecclie curam h̄re. c. p̃queren-
te. de cle. non resl. parum enī est residere nisi
si residēs curaz habeat ecclie i q̃ bñficiū bz
vel p̃sonatum. vt in. c. qz nōnulli. de cle. nō
resl. debet aut̃ residere p̃ seipm̄ nō p̃ vicariū
c. quia non. p̃all. Nam p̃vicariū deserui-
re non licet nisi in casibus. vt cum ex indut-
gentia specialī cōpetit̃ alicui nō residere. vt
cū p̃stetudo excusat nō residentem. vt cum
ecclia dependet ex p̃benda. vel cum p̃sona
sine culpa sua icidit̃ debilitatē deformitatem
vt moribz vt p̃ se deseruire nō possit. vt cū
necessaria p̃fectio iminet. vt etiā volūtaria

utilis tñ z honesta. vt studioz. vl' pegrina-
tionis cā cū licētia tñ plati. vl' cū pſensu ca-
pituli. vt no. Dof. i. sum. de offi. vica. §. nūc
videndū. Sūt g clerici nō residētes q̄ i ec-
clesijs in q̄b intitulatī sūt nō faciūt residē-
tiā. et si psonalitē residēt nō tñ deseruiūt bñ
fido. nec ecclie curā hñt. z q̄uis vicari⁹ nō
det vicariū. c. clericos. d. offi. vica. cū illud
sit satis absonum z absurdum: tñ Jo. an. in
cle. vnica. de of. vica. i. glo. sup p̄bo sacerdo
tū putat p̄riū. p. c. cū ex eo. d. elec. li. vj. vbi
epi generaliter cū his q̄ obtinēt ecclias di-
spēant. z ibi rō cōs. ibi idē ius. c. trāsato.
de p̄sti. z sic cū p septennīū dispēat cum vi-
cario vicari⁹ nō dat vicariū. §. ep̄s dispen-
sans dat eū. fm Jo. an. ibidem.

Responsa prudentū sūt q̄ iuriscōsultī respō-
dere dicūt cōsultib⁹. §. p̄stat. z. c. rñsa. di. ij.
vñ etiam rñsa Pauli dicta sūt. Fuerūt enī
q̄dam prudentes z arbitri equitatis qui in
stitutiones iuris ciuilib⁹ ediderūt. q̄b dissi-
dentium lites z p̄tentiones sopirentur. fm
Jf. d. li. v. Et h.

Re⁹ ē q̄ defendit z ppulat actōem vel accu-
satiōem nō a reatu dict⁹. §. a re q̄ petīt ab eo
p̄tada. vel sup q̄ ip̄e impetit. qz q̄uis con-
scius sceleris nō sit. reus tñ dī q̄dū in iu-
diciū p re aliq̄ petīt. vt. c. forus. de p̄. sig. ad
fi. r. q. iij. c. vl. iij. q. rj. c. nō est. Etia3 q̄nq3
re⁹ a reatu dī ille videlz q̄ p̄uincit crimino-
sus. c. j. de re iudi. li. vj. Vel sic. Re⁹ ē ille q̄
necessario se habet defendere. c. dilecti filij.
de excep. Et sic dī a re quā ip̄e defendit. c.
forus. p̄all.

Re⁹ p̄mittendū dī ille q̄ stipulat. z dī a re vel
firmitate. qz firmiter z oīno vez ē. cū stipu-
latū vel obligatū. nā reus significat firmi-
tatem. vt dicit Virgil⁹ et Azo. C. de duo.
re. stipu. in sum.

Renocare domū est allegare z dicere se non
posse cōpellī eo loco quo puenit ad litē su-
scipendam. §. remitti ad locum quo domi-
ciliū habet. Inde dicunt legatos qui ro-
mam mittunt non debere pueniri ip̄is in-
uitis. sed habent ius renocandi domū. De
hoc vide. c. fi. de fo. compe.

De Ri

Rigor iuris obseruādus ē in duob⁹ casib⁹. s.
cū p̄ls inde scandalizat⁹ est. c. cū teneamur
de p̄ben. c. cum nobis. de p̄scrip. Secōdū q̄n

multis grassantib⁹ opus ē. c. clericos. d. vl.
z ho. cle. Et nota q̄ rigor iuris q̄nq3 ponit
p solēnitatem z ordie iur⁹ cōs hito respectu
ad rescriptū pape. c. sup l̄is. d. rescript. Se-
cūdo ponit p austeritate p̄ria dispositioni.
als dispētatōi z miscōie z ad alioz terrore
educta. Tertio p stricto ordie iuris cōs. z
sic sumit in. c. si clericus. d. fo. compe. z no.
glo. in. c. vt p̄stitueret. l. di.

De Ro

Rodas insula ē in q̄ antiq̄tus vsus mercato-
rum fuit. Et inde dicūt leges rodie. vt no.
ff. ad. l. ro. de iac.

Rodius ē genus p̄scis cuius sanguis valet
ad tingendū vestes. vt. C. d. vesti. ole. z au.
li. rj.

Rogo capis q̄nq3 p p̄cipio. rj. q. iij. rogo. q̄s
uis q̄ exhortat mādatoris opa nō fungat.
ff. de his q̄ no. infra. l. ob hec p̄ba.

Rogus. vide. rxiij. q. vij. puenior. sup verbo
bulto. vbi glo. q̄ bultū dī cum res ē exusta
rogus cū cōburit. p̄ira ē p̄geries lignoz
ad cōburendū. Ibi vide Archi.

Roma est cōs patrīa. l. roma. ff. ad muni-
pa. z in. c. exposuit. de dila. fm Inno. c. z. c.
vl. d. fo. cōpe. vbi dī Roma m̄r z magistra-
oīm eccliaz. c. basilicas. de p̄se. di. j. Et qd
dī. Vbi papa. ibi roma. fm Inno. i. c. ego
enī. de iureiur. Dic Ludo. d. ro. p̄ h nō esse
in mūdo aliq̄uē tex. l. multi m̄ltos allegat
z de p̄minentijs pape. vide p Bal. in. l. re-
scripta. L. d. p̄ci. impa. offe. bñ dic glo. Ro-
ma caput auaricie cunctos p̄ucros dolica
paces generat. vt in. l. sequitur dicere. ff. de
vsuca. glo. sup p̄. anūnū possidendi.

Rostrū dī forus causaz. vbi cause tenentur
vel tractantur.

De Ru

Rudera sunt ea q̄ cūclunt de menib⁹ discus-
sis. vl' a domo mundata cū scopis vt frag-
mēta lapidū. vel demolimēta cementoz. z
vel folia fauille pulueres.

Rumor fm Spe. de notorio crimie ē p̄tici-
laris assertio. vl' insinuatō ex sola suspitōe
z incerto auctore pueniēs. c. sup eo. d. eo q̄
cog. p̄san. vt. sue. z h m̄ln⁹ pbat q̄ fama. qz
fama ē cōs assertio. rumor p̄o cū pauci ali-
qd. nō tñ publice dicit. z ideo nō pbat. sed
solā suspitōne z p̄sumptiōem inducit.

Rusticani sunt idē qđ rusticī. *L. d. rusti. l. i. xj*
 z rusticitati pcedū est. *C. de testa. l. si. in pn.*
z l. ex qđq. ff. si qđ in ius vo. nō se. Et dī-
xit dñs Catho. circa. l. pall. qđ p̄suetudo ru-
sticorū ē vt nō eq̄tent. ḡ expēse i facti alicui?
p̄ eq̄tatu nō debēt eis refici. vt ē glo. i. l. idē
qđ. s. idē labeo. ff. mādari. Itē in. l. seruus. ij
ff. de lega. iij. vbi glo. qđ rusticī nō vtunt pa-
nibus albis. s. grosso z alijs caseo et ceptis
z fabis z nō pullis vl̄ alijs cibarijs delica-
tis fm̄ Accur. ibidē. C. d. epl. audī. l. iudicel
Rustica p̄dīa. Re. s. p̄dīa rustica.

Rura cesa sūt qđ cedunt vel erunt. *ff. de act. emp. l. si fundus. s. si rupta.*

Rursus. l. iterum vel quorsenscunq. z signi-
 ficat pur significatū p̄rium. vl̄ aliud medi-
 um significare declarat. Verbi gratia. *Te-*
stator reliquit alicui decem. z si p̄diderit rur-
sus ei reliquit. Dicit rex. qđ nō amplius qđ
semel postqđ p̄diderit ē iunādu. Et sic di-
ctio rursus aliqñ verificatur in vna vice. l.
fidelcōmissa. s. si quis. ff. de lega. iij. Ratio
quia nisi sic significaret heres grauaret se
p̄ius nouam quātitatem prestando qđ nō
est verisimile testatorem voluisse rē. Et tā-
tum de R.

De Sa Accularii dicū

I tur qđ vetitas artes exercētes ex
 sacculo p̄rim subducunt z p̄rim
 subtrahunt vel dīstrahūt. *vt. ff. de extraor. cri. in rubr.*

Sacra qđ sint. *Re. s. Res sacre.*

Sacrariū ē locus in qđ sacra ponunt.

Sacer locus dīr qui manet sacer etiāz dīru-
 pto edīficio.

Sacrum oraculum dīr rescriptum impato-
 ris qđ orādo quis impetrauit. vel est idem
 qđ rescriptū. *vt. s. de littera. R. in verbo re-*
scriptum.

Sacramentū ē sacre rei signum. z qualiter
 differant sacramentū signū sacrificiū z my-
 steriū pbat. *j. q. j. multi. de p̄se. di. ij. sacri-*
ficiū. z. c. signū. Et nota qđ sacramentorū
veritatem qdam dīcūt nō esse apud hereti-
cos. xxiij. q. j. scilicet. j. q. j. extra ecclesiam.
Hugo tñ dīcit qđ heretici habēt veritatem
sacramētorū s. nō executionem eorū. de p̄se.
di. iij. sicut i sacramētis. z no. j. q. j. qđ p̄fectio

nem. z. c. dñs. z. xij. di. c. ij. Idē ad sacramē-
 tū dignitatis scz ordinis tñ digni. sine cri-
 mine sine infamia z irregularitate admit-
 tunt. *Rō: qđ illud sacramentum non solūz*
p̄pter se s. etiam p̄pter alios suscipit. j. q. j. s.
apparet. Alia aut liberi p̄ferunt. qđ p̄pter se
tñ recipiunt. z effectus eorū est vt talia sint
accipienibz q̄lia corde z p̄scia sumunt. vt in
s. pall. z q̄lia sint sacra reiterabilia. z qđ non
no. de sacra. rei te. sup rubr.

Sacra annotatio dīr rescriptū qđ impator
 p̄prio mentis motu alicui indulget p̄stitū-
 ens fm̄ p̄ces illius aliqđ fieri. *Uide. s. Re-*
scriptum.

Sacrificiū dīr qđ sacz factūz. qđ p̄ce mystica
 p̄secrat p nobis in memoria dñice passio-
 nis. *j. q. j. multi.*

Sacerdos hoc noie intelligunt qñq̄ inferi-
 ores. z noie clericorū superiores. z cōponit
 ex dictionibz. greca dyos. i. datio. et latina
 sacer. *vt. xij. di. cleros. Sicut enim rex a re-*
gēdo. sic sacerdos a sacrificādo dīcitur est. Et
sacerdotes gētiliū dicebant flamines qua-
si filamines a filo qđ gerebāt in capite i si-
gnum sacerdotij. z aliq̄ fuerunt p̄thoflami-
nes. vt i. c. cleros. pal. Et nota qđ sacerdos
debet esse prudens triplici peritiā scz sacra
scriptura ad subditōum animas informā-
das. xxxij. di. ij. c. ecce. c. si quis. et p̄ totum.
ergo in ecclesia metropolitana tenentur do-
ctores theologie. Scđo in seculari scētia
vt sciat discernere verum a falso. z vīaz ha-
beat ad sciētiās pietatis. maxime ad trīu-
um. nō ad delectationem vel ad voluptatē
scz ad quadrūiūz. vt. xxxij. di. s. cur ergo
z. s. s. econtra. z. c. turbat. Et ergo in cathe-
dralibus ecclesijs haberi debent magistri
artū liberaliū magis ad trīuū qđ quadru-
uū docendū. Cuius ratio p̄t. s. z. xxxij. di.
si quis grāmaticaz. vbi dīr in fine. Grāmati-
corum autem doctrina potest etiam profi-
cere ad vītam dum fuerint meliores in vsu
assumptē. Et sic etiāz auctores gentiles le-
gi possunt dum bonum ibi repertūz ad bo-
nos vsus p̄uertatur. quia bonum est non
quia illi dixerunt. c. turbat. pal. Et sic Pau-
lus sep̄tus in suis epistolīs inserit aliqđ
ex poetis. vt in eplā ad Tytū. Illud epl-
mentidīs. Lertenses male bestie pigri cor-
dīs. Et ad Corinth. Sepe bonos mores
corrūpūt colloq̄a praua. Et Hiero. inserit